

Сценарій розваги «День Землі»

При підготовці до проведення розваги слід виготовити декорації та костюми, розучити прозові та віршовані тексти, сценки, але так, щоб вони стали сюрпризом для несподіваних у них дітей. Крім цього, дорослі мають подбати про сюрпризні моменти для всіх дітей, щоб їм було цікаво. Зокрема ролі Професора, Водяника і Сонця можуть грати дорослі.

На розвагу слід обов'язково запросити батьків. Для цього необхідно заздалегідь виготовити запрошення разом із дітьми. Варто залучити дітей і до підготовки атрибутів та оформлення зали.

КОСТЮМИ:

- костюми Сонця та решти планет. Щоб костюми набули округлої форми, можна скористатися надувними кругами для плавання;
- костюм Землі. Він має бути спершу суцільно сірим, а потім — поступово змінюватися на зелений, блакитний, квітчастий тощо;
- костюми Ведмеда, Лисиці, Водяника та Професора.

АТРИБУТИ ТА ДЕКОРАЦІЇ:

- мультимедійна дошка;
- відеоролик із зображеннями планет Сонячної системи;
- знаки на підставках «Не смітити!», «Не прати!», «Не мити машини!»;
- засмічений ліс;
- засмічена річка, вирізана з блакитної клейонки;
- кошики для сміття;
- озерце, річка, калюжка, вирізані з клейонки;
- 6 дерев, виготовлених із картону;
- 8 яскравих великих квіток (спершу для розмови про квіти, а далі — для гри);
- шапочки бджілок (8–9) для гри;
- глобус;
- картинки із зображеннями ялинки, сосни, берізки, дуба, клена (по 5 шт. кожного виду);

- картинки із зображеннями риби, дельфіна, нутрії, жабки (по 5 шт. кожного виду);
- плакат «Руки, які збережуть Землю», столик з ємкостями, у яких розведена гуаш, вологі серветки.

Дійові особи:

- Сонце
- Меркурій
- Венера
- Земля
- Марс
- Юпітер
- Сатурн
- Уран
- Нептун
- Ведмідь
- Лисиця
- Водяник
- Професор

СЦЕНАРІЙ РОЗВАГИ

Діти під веселу мелодію заходять до зали і сідають на свої місця. Заходить Професор.

Професор: Доброго дня, діти! Я — професор астрономії. А ви знаєте, що вивчає ця наука? *(Відповіді дітей.)* Так, це наука про Всесвіт. Вона вивчає зірки, планети та інші небесні тіла. Зараз ми з вами вирушимо у віртуальну космічну подорож.

Гасне світло. На екрані мультимедійної дошки з'являється зображення планет Сонячної системи.

Професор: Діти, це планети Сонячної системи. Ви знаєте, що знаходиться у центрі системи? *(Відповіді дітей.)* Правильно, це Сонце. А Сонце — це планета? *(Відповіді дітей.)* Молодці, ви знаєте, що Сонце — це зірка. А навколо Сонця обертаються планети. *(Називає всі планети Сонячної системи.)* Ви хочете познайомитися з ними ближче? Цікаво, про що вони спілкуються між собою?

Світло вмикається. У залі навколо Сонця, роль якого виконує дорослий, під космічну мелодію кружляють планети Сонячної системи. Музика стихає, а Сонце, вказуючи на кожну з планет, урочисто звертається до них.

Сонце: Меркурію, Венеро, Марсе, Юпітере, Сатурне, Уране й Нептуне! Ставаймо всі колом та вітаймо Землю: у неї сьогодні свято — День Землі.

Планети стають колом, у середині якого — Земля.

Планети

(разом): Вітаємо!

Земля: Щороку я стою у цьому крузі
І за вітання дякую вам, друзі!

Юпітер: А чого ти, Земле, така сіра сьогодні? Ти ж була у нас єдиною блакитною планетою. Що сталося?

Марс: Чому ти така невесела, сусідко?

Земля: Щось не те на мені відбувається:
Вже мене берегти не стараються.
Хоча нині дорослі й малі
Привітають мене з Днем Землі.

Сонце: Та земляни — усі ж твої діти.
Отже, ти їх повинна навчити,
Як любити тебе й берегти.
Адже вмієш любити їх ти!
Щоб знову була ти блакитною,
Щоби ми милувались тобою.

Земля: Я вдячна Сонцю за добро й пораду.
Піду тепер собі давати раду.

Сонце і планети виходять із зали, Землю оточують діти.

Діти
(разом):

Ми нашу Землю з Днем Землі вітаємо,
Мільярди літ їй жити ми бажаємо!

Перша дитина:

Нехай над нею сонечко не гасне —
Вона така чудова і прекрасна!

Друга дитина:

Є все на ній, щоб жити і радіти:
Вода й земля, кущі, дерева й квіти,
Степи й поля, і веселки, й роси,
Тут є усе, чого душа попросить.

Третя дитина:

Є день і ніч, і ранок є, і вечір,
Тварин великих безліч і малечі,
Весна є, літо, осінь, зими білі,
Дощі, сніги, лугів квіткові хвилі.

Четверта дитина:

Тут кожен має дім: нору, дупло чи хижу,

Вона дає нам всім питво і їжу,
Вона лікує нас і одягає,
І від негод завжди оберігає.

П'ята дитина:

Вона про нас дбає, як мати.
Тож дуже раді ми її вітати.
Але чому вона така похмура стала?
Земля важко зітхає. До гурту підходить Професор.

Професор: Здається, знаю я, у чому справа.
Без неї кожен з нас не обійдеться,
А як ми їй віддячуєм за все це?
Земля — наш з вами спільний дім,
Тож у нім лад наводити ходім!
Спочатку в ліс зайдемо, любі діти:
Побачимо, чи треба щось зробити.

Підходять до лісу. З лісу виходить Ведмедик.

Шоста дитина:

Ведмедику, що сталося з тобою?

Ведмедик: На бите скло я наступив ногою.
Тут так якісь приїжджі відпочили,
Що по собі страшний смітник лишили.
Пляшки, папір валяються усюди.
Хіба так в гості ходять добрі люди?

Сьома дитина:

У ліс ми твій, Ведмедику, прийдемо
І швидко там порядок наведемо.

Діти збирають сміття. Виходить Лисичка з обсмаленим хвостом.

Восьма дитина:

Ти де, Лисичко, обсмалила хвостик?

Лисичка: Та тут були якісь недобрі гості,
Що по собі багаття залишили.
Ми той вогонь насилу загасили!
Тікали звірі, гинули дерева...
Ми боїмось туристів не даремно!

Дев'ята дитина:

Дерева ми посадимо, Лисичко!
Ялини й сосни, клени і осички.
І буде тінь, і буде де сховаться.
Це правильно, що звірі нас бояться.
Пробачте, звірі, соромно нам дуже,
Що між людей ще є такі байдужі.

Діти «саднять» дерева. Професор звертає увагу дітей на Землю.

Професор: Погляньте, друзі, на нашу Землю — на ній з'явився зелений колір!
А тепер йдемо до річки.
Як там справи у водички?
Усі підходять до засміченої річки. Виходить Водяник.

Водяник: Якби уміли рибки розмовляти,
То вам таке хотіли би сказати:
Це що ж за правила, дозвольте запитати,
Щоби сміття у річку викидати?
Лежать на дні предмети заржавілі,
Пляшки із пластику гойдаються на хвилі.
А порошком перуть і милять милом
Рушник і ковдру, простирадло й килим.
Машини миють. Гинемо від плям,

Що із бензину дістаються нам.
Обгортки всі на берег викидають.
Про чистоту і чути не бажають.
Невже ж бо людям буде жити краще,
Як стане смітником планета наша?
Хоч розмовляти риби не уміють,
Але вони чудово розуміють,
Що той, хто так поводитьсь з водою,
Зустрітись може з справжньою бідною.
Невдовзі де ми будемо купатись,
Де пити воду, митись, умиватись?

Перша дитина:

Якщо ти можеш, вибач нам, водичко,
І ви пробачте, рибки невеличкі!
Ми знаєм, що вода дає життя,
Отож почистим річку до пуття.
Поставим знаки, хай усі читають
І необхідні правила вивчають.
*Діти чистять річку, виставляють знаки «Не смітити!»,
«Не прати!», «Не мити машини!».*

Професор: Гляньте, діти, на Землі з'явився блакитний колір! Дивіться, вона вже усміхається!

Друга дитина:

А ми зараз ще квіток нарвемо і їй подаруємо, нехай милується.

Земля: Не рвіть квіток, хай звеселяють око
На клумбі, на городі, у траві.
Вони тоді по-справжньому красиві,
Коли живі.

Третя дитина:

Он ромашка жовтим оком

Усміхнулася мені.
Я хотів її зірвати,
А бджола сказала: «Ні!»

Земля надягає вінок із квітів.

Професор: Подивіться, наша Земля завітчалася квітами! Нумо розкажемо їй,
що ми ще гарного зробили.

Діти

(по черзі): Я пташок узимку годував.
Я шпакам хатинку збудував.
Я ніколи не ламав гілок.
Я в дворі насіяла квіток.
Я на грядці бур'яни полю.
Я дерева і квітки поллю.

Четверта дитина:

На яблуні хтось гілку одчахнув,
Пішов собі і оком не моргнув.
І крапав сік, як слізеньки дрібні:
— Як боляче, як боляче мені!
Узяв я глини, розмочив водиці,
Замазав рану яблуньцісестриці.
Забинтував я цю гілчину кволу,
І не засохла, хилячись додолу.
До стовбура поволі приросла,
Весною знову рясно зацвіла!
(Степан Жупанин)

П'ята дитина:

Метелика ловити я не хочу:
Він квітка неба, хай живе собі!
Хай крильцями барвистими тріпоче,

Щоб радісно було мені й тобі.

Шоста дитина:

Я квітку лісову не стану рвати,
Додому я її не понесу,
Бо вдома їй бджоли не погойдати
І не попити ранками росу.

Сьома дитина:

І ні стеблинку, гілку чи росинку
Я не ображу — це страшений гріх!
Бо в кожній з них живе тремка живинка,
Що світиться довірою до всіх.
(Анатолій Костецький)

Восьма дитина:

Сьогодні я хочу звернутися до дорослих з такими словами.
До вас, мої рідні, звертаюся я —
Найменший у нашій сім'ї:
Стоїть на узліссі ялинка моя —
Не зрубайте її!
На озері плаває пташка моя —
Не убийте її!
Яскріє на небі зірка моя —
Не згасіте її!
Світказку будує мрія моя —
Не спиняйте її!
(Дмитро Павличко)

Заходить весела Земля у яскравому вбранні.

Професор: Наша Земля стала знову гарною, як колись. Тепер її можна привітати зі святом. *(Бере в руки глобус.)* Ставаймо колом, обережно передаваймо одне одному цю модель нашої Землі і

скажімо їй слова, яких вона заслуговує.

*Діти передають одне одному глобус, промовляючи слова:
найкраща, єдина, чарівна, незвичайна, добра, велика, весела, рідна, ласкава,
турботлива, світла, сонячна, загадкова, розумна, спільна тощо.*

Земля: Дуже дякую вам, діти, за вашу доброту, за ваші роботящі руки, за гарні слова.

Послухайте й мене.

І гіркота, і солодощі літа

Тобі даються задарма: бери!

Тобі несе травинка кожна ліки: бери!

Тобі — усе. Сприймай це, як належне,

Сприймай, але руки не піднімай

Ні на шпака, що рве твої черешні,

Ні на свій край!

(Тарас Мельничук)

Земля: Тепер, діти, пограємося у мої ігри.

Гра «Ловимо дощик»

Діти стають парами: один, із заплющеними очима, тримає долоньки догори. Другий пальцями стукає по долоньках товариша, ніби крапають дощові краплі — дощик, дощ, злива. Потім діти міняються місцями.

Гра «Бджілки і квітки»

Діти з квітками присідають, між ними літають діти-«бджілки». За командою «Дощ!» кожна комаха летить до своєї квітки. Хто не встигає, той «намок» — тобто вибуває з гри.

Гра «Ліс»

На підлозі накреслено п'ять паралельних ліній. Дітей об'єднують у п'ять груп: «сосни», «ялини», «клени», «дуби», «берези». Кожна дитина тримає у руці картинку із зображенням свого дерева.

Дерева «гуляють», а ведучий каже: «У цьому лісі у першому ряду ростуть дуби, у другому — клени і т. д. Раз, два, три — дерева, на місця!»

За цією командою «дерева» поспішають стати у свої ряди.

Той, хто заблукав, — вибуває з гри.

Гра «Водойми»

На підлозі розміщено калюжку, озеро, річку, море. Дітей об'єднують у чотири групи — «жабки», «рибки», «дельфіни», «нутрії» — та розказують їм, де їхні домівки. Кожна дитина тримає у руці картинку з відповідним зображенням.

Діти за командою ведучого «Ходімо одне до одного у гості» йдуть до товаришів у гості. За командою ведучого «Додому!» усі мають повернутися на свої місця: «дельфіни» — у море, «жабки» — у калюжу, «рибки» — у річку, «нутрії» — до озера.

Дев'ята дитина:

Дякуємо тобі, Земле, за цікаві ігри.

Хай живуть спокійно люди,

Сонце лагідно сія,

Щоб лунала всюди-всюди

Пісня лагідна моя.

Діти співають приспів з пісні «Хай завжди буде сонце», музика Аркадія

Островського, слова Лева Ошаніна.

Хай завжди буде сонце,

Хай завжди буде небо,

Хай завжди буде мама,

Хай завжди буду я!

Професор: Пропоную вам, діти, усім разом зробити подарунок нашій Землі.

Виходять усі діти. Перед ними на дошці плакат, на якому зображено Землю з усміхненим обличчям, з надписом зверху «Руки, які збережуть Землю». На столику біля дошки стоять ємкості з розведеною гуашшю і лежать вологі

серветки. Діти замальовують собі долоні фарбами і роблять на плакаті відбитки своїх долонь.

Десята дитина:

Ми трудилися, як уміли.
Ми сьогодні зрозуміли:
Він, вона, і я, і ти:
Землю треба цінувати,
Землю треба берегти!
Земля — вона
На всіх одна!

Діти (разом):

Вітаємо тебе, Земле, з Днем Землі! Тепер ми будемо жити за такими правилами:
Не засмічуй!
Не засмучуй!
Не зламай!
І не замучуй!

Земля: Дякую вам, діти, за допомогу і за подарунок! Тепер мої ліси чисті, а водойми прозорі.

До Землі підходять планети і Сонце.

Сонце: Ну що ж, Земле, тепер ти в надійних руках. Тож, планети, усі по місцях, та й виконуватимемо свою щоденну роботу.